

Caféträffen den 12 september 2007.

Bajdoff och Tomas Junglander drog fullt hus.

- Ett arbete om Vadstenasonen Örjan Martinsson påminde mig om Bajdoffs storhet berättade den mångkunnige idrottsentusiasten Tomas Junglander när han i sällskap med sin idol Bajdoff gästade Sällskapet vid caféträffen den 12 september.
- I samband med att jag skulle förbereda en utställning om Örjan i Vadstena läste jag c:a 350 artiklar om fotboll och upptäckte då att Bajdoff var den som var den som fullständigt dominerade idrottspalterna på den tiden.
- Tomas som har ett stort intresse och kunskap om fotboll kom snart in på VM- 58 som han menade att Sverige med rätt ledarskap och rätt spelare skulle ha vunnit.
- Oenigheten i dåtidens UK var stor, alla ville ha "sina" spelare med vilket medförde en del kompromisser som bl.a. gjorde att Torbjörn Jonsson och Jan Ekström fick åka hem redan innan träningslägret startat.
- Sverige spelade med flera skadade spelare, Kalle Svensson var ryggskadad, Orvar spelade med bruten tå och Nisse Liedholm var vristskadad och hade ischias.
- Att dessutom låta Sven Axbom spela mot Garrincha var ett totalt felaktigt beslut enligt Junglander. Det lär vara så att spelarna hade sagt att har vi nu kommit så här långt ska vi spela med samma lag även i finalen.
- Skulle en sådan laguttagning kunna ske idag frågar sig Junglander.
- Efter VM har Garrincha sagt att han var mycket glad att han slapp möta Bajdoff som han tidigare spelat mot och blivit fullständigt nedtagen av.
- Putte Kock som blivit ersatt av UK ett par år före VM hävdade senare att Sveriges största miss under VM var att Bajdoff fick sitta på reservbänken. Den rakryggade Bajdoff tog

ställning och sa sin mening när Torbjörn och Jan Ekström petades ur truppen. Denna uppriktighet passade inte herrarna i UK menar Junglander.

Åke "Bajdoff" Johansson.

- Det känns genant när Tomas berättar på sitt sätt, men självklart hade det varit skoj att på spela någon match i VM, men jag har inget att klaga på. Jag är mycket glad och tacksam för allt jag fått uppleva tack vare idrotten. På min tid var det inga pengar att tjäna på hemmaplan, vi fick 50 kronor/match så det var inte för pengar vi spelade. Men tack vare fina svenska framgångar i olympiaden -48 och VM -50 väcktes ett intresse för svensk fotboll vilket gjorde att vi fick möjligheter att komma ut i världen. IFK Norrköping med många attraktiva landslagsspelare fick många inbjudningar som de tog till vara på och de gjorde flera långresor under Bajdoffs 16 års aktiva tid med klubben. Från dessa resor berättade Bajdoff många skojiga och intressanta minnen som lockade fram glada skratt från publiken som också fick höra minnen från Åkes många landskamper.⁵³ till antalet.

Med 321 allsvenska matcher är han den som spelat flest allsvenska matcher i IFK Norrköping. Några av dem har han spelat på Eyravallen.

- En match minns jag särskilt. Matchen gick i september 1965, regnet öste ner, planen var snart oduglig för spel. Vi ledde med 1-0, jag sa till domaren att det går inte att spela, du får bryta matchen. Domaren som hette Hans Carlsson kallade till sig Totten som var ÖSK:s lagkapten och mig. Vi kom överens om att matchen måste brytas, och Carlsson blåser av matchen strax innan halvlek. Då rusar min lagledare "Jojje" och Gunnar Nordahl ut från bänken med vansinne i blicken och frågar hur i helsicke jag kunde gå med på att bryta. Vi leder ju med 1-0. Efter att vi bytt om och går ut igen har det blivit sol och fint väder vilket inte får "Jojje" på bättre humör. Eftersom ompelsmatchen slutade 1-1 ansåg han att vi (jag) gett bort viktiga poäng.
- Bajdoff, om jag inte gjort det förr så vill jag passa på att tacka för poängen så här några år efteråt, säger Totten som från åhörarpå plats mycket väl minns matchen.

Tiden går fort när man har trevligt, efter när två timmars fotbollsnostalgi avslutades caféträffen med en varm applåd för gästernas mycket intressanta och trevliga framträdanden.

red